

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

ולפעמים להיפך...

בלק תשע"ח

מכון אפריון לשלמו

לייקווד תשע"ח

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות
נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

משפחת אשכנזי הי"ו

לע"נ זקנים הגאון הצדיק המפורסם
רבי משה דוד ב"ר אשר אנשיל אשכנזי צוק"ל
אב"ד טאלטשווא
יומא דהילולא ח"י תמוז

ולפעמים להיפך...

בקידושא רבא ש"ק פרשת חקת תשע"ח

בפרשתנו נאמר (במדבר י"ט, י"ד): זאת התורה אדם כי ימות באהל, וידוע מאמר חז"ל (מס' ברכות דף ס"ג ע"ב), שדרשו בפסוק זה, "זאת התורה אדם כי ימות באהל, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה".

ואיתא בספה"ק אימרא נפלאה: הלשון "עצמו", מתפרש גם מלשון "עצמיות" – אנוכיות – ישות, ולזה אומרים לנו חז"ל "אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה" – דהיינו, אדם אינו יכול לזכות למעלות ולמדרגות התורה, אא"כ עוקר מעצמו כל שמץ של "עצמיות", ויסלק ממנו את כל ה"אנוכיות", וימית את כל מה ששייך ל"ישות" – רק באופן זה יוכל לזכות לתורה.

*****

סיפר לי הרה"ג ר' יצחק רייז שליט"א ראש חבורה בבית מדרש גבוה דלייקווד, שפעם נסעו קבוצת בחורים לחתונה של ידיד אחד, ובאמצע נסיעתם הגיע זמן תפילת מנחה, והבחורים לא ידעו מה לעשות, כי כדי להתפלל במנין, היה עליהם לנסות מהדרך לדרך צדדית להתפלל במנין, ואח"כ לחזור לדרך הרגיל, ובכך לא היו מספיקים להגיע לחופה בזמן, ואם הם רוצים להגיע לחופה בזמן, היה עליהם לעצור בשולי הדרך ולהתפלל ביחידות, ואח"כ להמשיך בנסיעתם, ומשלא ידעו מה להחליט, התקשרו אל ראש הישיבה

שלהם הגאון האדיר רבי חיים לייב עפשטיין זצ"ל ראש ישיבת "זכרון מלך", ושאלו אותו כיצד להתנהג.

השיב להם ראש הישיבה, שלא יצערו את החתן ויתפללו מנחה ביחידות ויגיעו לחופה בזמן. מששמעו את תשובתו, הגיב אחד הבחורים ואמר, שמאז הבר מצוה שלו מעולם לא התפלל תפילה ביחידות! אמר לו ראש הישיבה "אתה חושב שאידישקייט הוא contest? (קאנטעסט – תחרות – פארמעסט – דבר הנתון לויכוח ונצחון מי התפלל יותר פעמים רק במנין), אידישקייט היא רצון ה'! ועת לעשות לה' הפרו תורתך..."

*****

ממילא אם האדם רוצה להגיע למדריגה זו, להבין שהתורה אינה "קאנטעסט – פארמעסט", מוכרח הוא להגיע קודם להבחינה של "ממית עצמו עליה", שיעקור אצלו כל סממן ושמץ של "אנוכיות", כי כל עוד שיש אצלו שמץ "עצמיות" – אנוכיות – וישות, אז יעשה כל הזמן חשבונות, "הלא אין מתאים לי לבטל הקביעות שלי להתפלל כל יום במנין", אבל אם האדם יודע שהתורה הקדושה והאידישקייט קיימת ועומדת ומבוססת אך ורק על רצון ה', ואין לזה שום שייכות עם הישות שלו – עם האט גארנישט מיט אים – אלא כל קיום התורה והמצוות תלויים אך ורק עם רצון ה', אז ידע ויבין וירגיש שיש פעמים שרצונו יתברך שמו הוא "עת לעשות לה' הפרו תורתך!"

וזהו כוונת הפסוק בפרשתנו (במדבר י"ט, ב') "זאת חוקת התורה" – מה הם דרכי התורה, לדעת "אשר ציוה ה' לאמר" – שכל התורה עומדת רק על ציווי השי"ת ורצונותיו, והגם שאחד מן

הי"ג עיקרים הוא ש"זאת התורה לא תהא מוחלפת", מ"מ אם לא יהיה אצלו שום כוונות של "עצמיות ואנוכיות", וידע וירגיש ויבין שכל התורה מהותה לעשות ולקיים רצון ה', אז ידע נאמנה שלפעמים יש מצב של "עת לעשות לה' הפרו תורתך", וזהו הבחינה של "אשר ציוה ה' לאמר"...

*****

מסופר על הרה"ק בעל "עטרת צבי" מזידיטשוב זי"ע שבימי נעוריו חילק כל הכ"ד שעות של היום, וכתב על הנייר, שבזמן זה ילמוד בכל יום ענין זה, ובזמן אחר ענין אחר, ובשעה הזו ינהג כך וכך, ובשעה הזו ינהג כך וכך, ואח"כ הראה לרבו הרה"ק ה"חווה" מלובלין זי"ע את הנייר שכתב בו את ההנהגות שלו, לראות אם יישרו הדברים גם בעיני רבו, והרה"ק ה"חווה" זי"ע לקח עט, וכתב על כל הנהגה והנהגה בזה"ל "ולפעמים להיפך"...

*****

וראה בספר הק' "נועם מגדים" (פ' כי תשא ד"ה א"י אך) שכתב על פי דברי הרבי מלובלין זי"ע, שיש אדם שמחזיק בעובדא אחת בקבע, כמו תענית בכל יום או טבילה בכל יום וכדומה, ובאם לא יעשה דבר זה לפעמים, הוא בעיניו כמתעתע, כי כבר נשרש בלבו שעובדא זו מביאה לו היראה והקדושה.

ובאמת לא כן הדרך האמיתי, שהרי זה כעובד לעובדא זו, והגם שבאמת הלא אמרו חז"ל (מס' תענית דף י"א ע"א) היושב בתענית נקרא קדוש, וכמו כן טבילה מביאה הארה, אך עם כל זה הכל מה', ולפעמים ניתן קדושה ע"י תענית, ולפעמים דווקא אם אכל ושתה

אז טוב לו – כמו בערב יום הכיפורים, וזהו מה שנאמר בפסוק (דברים י"ב, ד'): לא תעשון כן לה' אלקיכם, ויתפרש הכתוב כך, "לא תעשון כן" – ר"ל דווקא כן, כי לפעמים בביטול הענין ההוא, הוא קיומה של תורה, כי עת לעשות לה' הפרו תורתך, ועיי"ש שסיים שזהו שורש גדול בעבודת ה'.

*****

מספרים, שהגה"צ רבי זונדל קרויזר זצ"ל, מפארי וחשובי יקירי קרתא דשופריא, היה נוהג כל השנים להתפלל תפילת שחרית כותיקין, ומעולם לא איחר להתפלל. לעת זקנותו, נפל פעם בדרכו לתפילת ותיקין, ועד שהתפנו להקימו ולעזור לו להסתדר, ועד שחזר לאיתנו, לקח זמן מה, וכבר היתה השעה קרובה לתפילת ותיקין, נענה אחד ואמר לו "עדיין אפשר להספיק (אניאגן) להתפלל ותיקין", אמר לו רבי זונדל "אניאגן דאס דאווענען – דאס נישט!" (להספיק התפילה – זה אינני רוצה)...

*****

הנה בפסוק נאמר (דברים י"ב, ד'): לא תעשון כן לה' אלקיכם, וכתב בספה"ק "אגרא דכלה", שמקובל מצדיקי הדור שאמרו רמז בפסוק, דהנה יש אנשים אשר יש להם חוק קבוע כמה ילמדו בכל יום וכמה פרקי תהלים לומר וכיו"ב, והם חושבים בדעתם שכבר נתנו להבורא יתברך שמו המגיע לו, ולכן הם מניחים לעצמם ללכת ביתר שעות היום עובר בטל.

והנה המשכיל אל דבר יבין שאין לך יום דומה לחבירו, ועת לפזר ועת לכנס, שלפעמים המעשה כזאת ביום זה הוא מצוה, כגון שעושה הדבר בהצנע עבור כבוד שמים, ולמחר אותו הדבר בעצמו הוא עבירה, כגון שיגיע הדבר לידי התפארות וכדומה, וא"א לפרש הדבר כי המשכיל יבין מעצמו, ולזה באה אזהרת תורתנו הק' "לא תעשון כן לה' אלקיכם", רצ"ל כדמיון הזה ממש – אותו ההנהגה, לא תעשו לה' תמיד, כי באפשר היום המנהג הזה טוב ולמחרתו הוא בהיפך.

*****

מיתאמרא משמיה דהרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע על הא דאמרו חז"ל (מס' חגיגה דף ה' ע"ב): ת"ר שלשה הקב"ה בוכה עליהן בכל יום, על שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, ועל שאי אפשר לו לעסוק בתורה ועוסק וכו'.

ולכאורה יש להבין, בשלמא זה שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, על זה שייך בכיה, אבל זה שאי אפשר לו לעסוק בתורה והוא כן עוסק, מה שייך בכיה על זה, אדרבה, היה צריך לגרום שמחה במעשהו הנשגב שאף שאי אפשר לו לעסוק בתורה הוא כן עוסק.

ופירש הרה"ק ה"שר שלום" זי"ע, דלפעמים יש אדם שאינו יכול לעסוק כעת בתורה, דהיינו שיש לו עכשיו הבחינה של עת לעשות לה' הפרו תורתך, על דרך משל אם צריך לעזור או לעשות חסד עם חבירו וכדומה, אך האדם אינו עושה את החסד ההוא, רק אינו מפסיק מלימודו, על זה אמרו שהקב"ה בוכה עליו, כי בזה

בודאי שייך בכיה, לפי שכל תכלית לימוד התורה הק' הוא על מנת לשמור לעשות ולקיים.

*****

הנה מצינו בפסוק ב' וישלח (בראשית ל"ב, כ"ה) אצל יעקב אבינו שנאמר "וויאבק איש עמו", וברש"י שם הביא מהמדרש (ב"ר ע"ז, ג') שהאיש היה שרו של עשיו, ואילו בפרשת וישב (שם ל"ז, ט"ו) כשיוסף הצדיק הלך לחפש את אחיו, כתיב "וימצאהו איש", ושם הביא רש"י מהמדרש שהאיש היה גבריאל, שנאמר (דניאל ט', כ"א): והאיש גבריאל.

ולכאורה, הלא בשניהם כתוב לשון "איש", ומנלן דכאן הוא גבריאל וכאן הוא שרו של עשיו. וביאר הרה"ק מצאנו בעל "דברי חיים" זי"ע, דאצל יעקב אבינו כשביקש מהאיש הנ"ל שנאבק עמו שיברכנו, נאמר (בראשית ל"ב, כ"ז): ויאמר שלחני כי עלה השחר, ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני, וברש"י שם פירש, וצריך אני לומר שירה ביום, רואים אנו בזה, שהאיש הזה מנע עצמו מלהיטיב עם יהודי אפילו בטענה שמצוה ללמוד או להתפלל, ולזה אומרים חז"ל, שבענין כזה יהא סימן בידך לידע שהאיש הזה הוא שרו של עשיו, משא"כ שם אצל יוסף הצדיק שתעה בדרך, נאמר "וימצאו איש ושאלהו האיש מה תבקש", שרצה לעזור לו למצוא מבוקשו, איש זה שרוצה לעזור להשני הוא מצד הקדושה – מלאך גבריאל...

*****

מספרים סיפור נורא הוד, בישיבת 'שניידער' בלונדון, למדו הרבה בחורים מובחרים ביותר, שהיה להם עתיד להיות מגדולי

הדור. פעם נכנס שם ליישיבה בחור אחד שהיה יותר חלש, הוא היה קשה קליטה, לא הבין את לימודו על בורייו, ות"ח גדול גם לא היה.

כשביקשו מנהלי הישיבה מהבחורים שיואילו להקדיש מזמנם עבור הבחור החלש, הצטדקו שאין להם זמן להתעסק עם הבחור, באמרם שהם צריכים ללמוד לעצמם – וחבל על הזמן שלהם – הם צריכים לצמוח לגדולי הדור, וכל שניה יקרה מפז.

ברם ביישיבה שם היו שני בחורים, שהם כן הסכימו להתמסר אליו ביותר, והם למדו עמו בכל פעם שהיה להם רגע פנוי, והבחור ישב בשקידה נפלאה ושינן כל מה שהוא לומד בהתמדה גדולה, עד שעם הזמן נפתחו לו מעיינות החכמה, והתחיל כבר בס"ד להבין מעצמו, ועלה ונתעלה לדרגה גבוהה – אודות לשני הבחורים האלו טובי הלב – שנתנו משלהם עבור הבחור.

לימים ראו דבר נפלא מאוד, מ"כל" אותם הבחורים שהתנערו ולא רצו ללמוד עם הבחור הזה "מפני שהם צריכים להיות גדולי הדור" – מהם – אף אחד אינו יודע, הם נשאר עלומים בשמם וזכרם לא נשאר עמנו, ו"רק" שני הבחורים הללו – הם זכו וצמחו לגדולי הדור בדורינו – הלא המה הגאונים מרן גאב"ד ירושלים הגאון רבי יצחק טוביה ווייס שליט"א, ומרן ראב"ד ירושלים הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א!!

*****

והנה כבר הזכרתי בעבר, שלפני כמה שנים נכנסתי בקודש פנימה אצל כ"ק מרן אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, ובאמצע דבריו התרום מכסאו, והוציא מארון הספרים את הספר "מראית עין" להחיד"א זי"ע, ולמד עמי את דבריו הקדושים דלהלן:

אחז"ל (מס' ברכות דף ה' ע"א): אם רואה אדם שיסורין באין עליו, פשפש במעשיו, פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה – ולכאורה, הרי "ביטול תורה" עצמה היא גם כן עוון, ואם כן איך שייך לומר "פשפש ולא מצא"?

מבאר החיד"א, שלפעמים יש יהודי שיושב ולומד את התורה הקדושה בהתמדה גדולה, ובאמצע ללמוד נכנסים לבית המדרש ומבקשים ממנו שיצא מבית המדרש להיות לעזר וסעד לאדם הזקוק מאוד לעזרתו, בדבר נחוץ ודחוף, במקום שאין איש, והוא אומר להם בהתנצלות – "סליחה – אינני יכול עכשיו לצאת, אני באמצע ללמוד ושקוע בתורה, וזה ביטול תורה..."

זהו כוונת חז"ל: יתלה ב"ביטול תורה" – יתלה בזה שהיה צריך לבטל את התורה והוא לא ביטל – הוא היה 'פרומער', והשתמש עם התורה כ"תירוץ" – על זה באו עליו יסורים רח"ל!...

*****

פעם אמרתי בדרשה לבחורי הישיבה, דבעת שבחור מבקש ממך שתסביר לו תוספות, אל תצטדק "אין לי זמן – אני צריך ללמוד לעצמי – אני צריך לצמוח ל'גדול'" – אלא תלך מיד ותעזור להשני במה שהוא צריך, שכן נאמר (ב"ר כ"ה, ז'): ואהבת לרעך כמוך, זה כלל גדול "בתורה" – דהיינו שזה נאמר גם בתורה – גם בלימוד התורה יש כלל גדול זה של "ואהבת" – ותעשה בשביל חברך את הכל...

הגאון האדיר רבי חיים קרייזוורט זצ"ל גאב"ד אנטווערפן סיפר, ששמע מהגרי"ז מבריסק זצ"ל, שאם אחד סוגר את הגמרא כדי לעשות חסד עם השני – אזי הגמרא פתוחה עבורו, אמנם מי

שפותח את הגמרא כי הוא רוצה להשתמט בזה מעשיית חסד עם השני – אזי הגמרא סגורה עבורו...

*****

הבעש"ט הק' זי"ע אמר: אנכי עומד בין ה' וביניכם (דברים ה', ה') – ה"אנכי" – ה"אני" של האדם – זהו המסך המבדיל בין יהודי להקב"ה...

בשבת זכור, בעת קריאת פרשת "זכור", ראינו שכמה אברכים באו לבית המדרש כדי לשמוע עוד פעם את הקריאה – כל אחד מאלו האנשים – הרצים מבית מדרש אחד למשנהו לשמוע פרשת זכור – בחשבם: "אני" עוד לא שמעתי היטב – "אני" לא כוונתי כראוי – "אני" לא יצאתי ידי חובתי – כל אחד צריך להתבונן "באמת" – האם הוא מתכוין לה"אני" או מתכוין לה"רבנו של עולם"...

*****

מסופר על הגה"ק ה"חפץ חיים" זי"ע, שפעם התארח אצלו בשבת קודש הגאון רבי לייב חסמן זצ"ל, וה"חפץ חיים" התחיל מיד בקידוש ולא אמר "שלום עליכם", וכאשר שאלוהו למה שינה ממנהגו, אמר: האורח שלי בודאי רעב, ולכן מיהרתי כדי שיוכל מיד לאכול, אבל המלאכים אינם רעבים, והם יכולים להמתין על אמירת "שלום עליכם" עד לאחר קידוש...

זקני, הרה"ח רבי פנחס סוממער ז"ל, ביקש ממני שאכנס עמו אצל כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א. כשנכנס, אמר לו הרבי שליט"א: "ר' פנחס! התיישבו נא" תיכף ומיד נעתר זקני והתיישב, אך מיד לאחר כך קם במהירות...

הגאון רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א, אב"ד 'סאטנב' ליקוון, על מנהיגי העדה

"כי כל העדה קלם קדושים" (מבדרי ט"ו, ג')

הרבי לאכול קודם התפילה". ניסו האנשים להניאו וטענו בפניו, שהלא כוונת הרבי היתה בוודאי רק כשמתפללים בשעה מאוחרת, "כדי שלא תרעב עד סוף התפילה, לא כן היום כשגומרים להתפלל מאוד מוקדם, וגם כבר כמעט לא נשארה שום חתיכת חמץ, בטח לא לזה נתכוון הרבי, ואל לך להטריח את עצמך לחפש איזו חתיכת חמץ".

השיב להם ר' מרדכי חנא על אתר, ואמר להם: "אל תבלבלו את ראשי! אתם מחזיקים את עצמכם לחכמים מחוכמים, אתם מעמיקים ובתוכם את דברי הרבי, לחשוב מה היתה הסיבה ולמה אמר לי להתנהג כך, ואתם מפרשים את דבריו שהתכוון לכך או לכך - אני איני יודע שום דבר - אם הרבי אמר שני צריך לאכול - אז צריך לאכול! - על כן לא אנש להתפלל עד אשר אוכל כמצוות הרבי, בלי שום פירושים ורעיונות בכוונת הרבי". ולא נרגעה רוחו, עד אשר מצא משהו לאכול כהוראת הרבי, ורק אח"כ ניגש להתפלל...

פעם ראיתי מהו חסיד אמיתי. לאחר נישואי גרתי לתקופה מסוימת בארץ ישראל, ופעם אחת הגיע לארץ זקני חורגי, הרה"ח רבי פנחס סוממער ז"ל. שהיה מוקני וחשובי חסידי בעלזא, וביקש ממני שאכנס עמו עם קוויטל אל הקודש פנימה, אצל כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א. ואכן לבקשתו לא סירבתי ונכנסתי עמו. כשנכנס, אמר אליו הרבי שליט"א: "ר' פנחס! התיישבו נא". תיכף ומיד נעתר זקני לבקשת הרבי והתיישב, אך מיד לאחר כך קם במהירות ונשאר לעמוד. כמה דקות אח"כ, אמר לו שוב האדמו"ר מבעלזא שישב, וכך עשה זקני תיכף ומיד והתיישב, אך מיד במהירות עצומה נעמד, ושוב נשאר לעמוד עד שיצאנו. בדרכו החוצה הסביר לי את הנהגתו, ואמר: "שהרבי אומר לשבת, צריכים מיד לצייט! - ואכן התיישבתי מיד, אבל איך אפשר לשבת אצל הרבי?! - ולכן נעמדתי מיד..."

והנה דבר אחד צריך כל אחד לדעת, שזה שיש לאדם רבי ומנהיג - תכלית הדבר והמטרה היא, שצריך לילך בדרכיו וללמוד ממעשיו והליכותיו דרך חיים ותוכחת מוסר, ולא שייך לומר שעם זה שיש לו מנהיג די, שכן כל הענין שאדם צריך שיהיה לו מנהיג, היינו 'מנהיג' - כשמו - שיהיה לו הרב למנהיג ומורה דרך בעבודת ה' - כי עיקר הנהגתו הוא ללמוד ממנו אין לעבוד את ה' כראוי, וללכת בדרכיו בדרכי עבודתו ית"ש - עד כמה שאפשר. וידוע מה שאמר הבעש"ט ז"ל, על מה דאיתא בתנא דבי אליהו (רבה), פכ"ג): "חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי", שכן הדבר ברור שלא שייך להיות ממש כמו האבות הקדושים, אך לפיכך נאמרה הלשון 'יגיעו', שלפחות תהיה לו 'נגיעה' במקצת במעשיהם הטובים.

(לקט מתוך 'נעים שיש' מבין 'אפריון שלמה' מרשת קרח תשע"ו)

בפרשתנו מסופר שקרח טען למשה רבינו "כל העדה כולם קדושים". בביאור טענת קרח אמר מרן ה'חתם סופר' ז"ע בשם רבו הגאון רבי נתן אדלר ז"ע, שטענת קרח היתה, שאין צריכים לרבי ומנהיג שירה את הדרך, שכן "כל העדה כולם קדושים" - כולנו יהודים קדושים ורבי'ם גדולים - וכמו שאפשר ללמוד מטילת שכולה תכלת, וכי יעלה על הדעת שנוצרך להטיל בה ציצית, והרי אם חוט אחד של תכלת פוסרת לטילת של מין אחר, כ"ש כששכולה תכלת תפסור את עצמה. והשיב לו משה רבינו שאין הצדק כדבריו, שכן באמת צריכים להטיל ציצית גם באופן שכל הטילת היא של תכלת, כי הגם שכולה תכלת, מ"מ אנו צריכים לחוט הזה של לבן לפסורה. ומכאן נלמד שאפילו כשכל העדה כולם קדושים, מ"מ צריכים שיהיה להם מנהיג. וזה צריך שידע כל בר ישראל, שלעולם - לא משנה כמה שהוא גדול ופקח - צריך שיהיה לו רבי ומנהיג ומורה דרך...

ובאמת, כל אחד שזכה להתקשר לרבי ומורה דרך, צריך לדעת שהוא צריך לבטל עצמו, ולקבל את דעתו של מורה דרכו בלא שום קושיית - וידע נאמנה שכאשר יאמר לו רבו, כך הוא רצון הקב"ה, והנה הלא ידוע שכל מה שנאמר בתורה הוא נצחי - והוא כדי שיבואו הדורות הבאים וילמדו אורחות חיים ותוכחת מוסר, וכמו שידוע שהתורה נקראת בשם זה - 'תורה' - מלשון הוראה, שכן התורה היא מורה דרך לאדם, אך להתנהג בעבודת ה'.

פעם אחת סיפר מרן הרה"ק בעל 'ישועות משה' מוויזניץ ז"ע, שהחסיד החשוב הרה"ח ר' מרדכי חנא פוקס ז"ל, התפלל פעם בביהמ"ד בעיר ווילחוביץ, בעת שמרן הרה"ק בעל 'אמרי חיים' ז"ע כיהן שם כרב, ולאחר התפילה התעלף. לאחר שיעורו ומלפניו, ניגש אליו מרן 'אמרי חיים' ז"ע ואמר לו, שהוא גורג עליו בגזירת מרא דאתרא שהוא חייב לאכול תמיד קודם התפילה, והוסיף ואמר לו: "אם אין אתה חפץ לקבל את דברי, אז כפעם כמה שתיסע לאבי הקדוש, בעל 'אהבת ישראל' ברוסוורדיין, תשאל אותו מה לעשות, ותעשה כמו שהוא מצוין לעשות".

תיכף ומיד אחרי שה'אמרי חיים' הורה לו לשאול את ה'אהבת ישראל' מה לעשות, החליט לנסוע אליו, כי כשהמרא דאתרא אומר לנסוע, אז צריכים לנסוע מיד. כשהוא הגיע לאהבת ישראל אמר לו ה'אהבת ישראל': "אם המרא דאתרא אומר שאתה צריך לאכול - אתה חייב לאכול, ואין אתה רשאי שלא לצייט לדבריו".

פעם אחת חל ערב פסח להיות בשבת, ובאותה שבת נהגו בני ישראל להתפלל מוקדם מאוד, כדי להספיק לגמור לאכול את החמץ קודם הזמן. ראו החסידים את ר' מרדכי חנא מתרוצץ אנה ואנה, ומחפש איזו חתיכת חמץ לאכול. כאשר שלאוהו החסידים למה הוא מתרוצץ, השיב להם ר' מרדכי חנא שהוא מחפש חתיכת מאכל לאכול לפני התפילה, "שכן כך ציוניו

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל

שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

הזפיע!

ספר נועם שיה מהדורת "ובלכתך בדרך" - חלק ב'

אוצר שיחות המלהיבות את הלב
משולבות בעובדות נפלאות והנהגות מגדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים המובהרות

איורת נדירה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בירדמן שליט"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

בעוהש"ת, ט' בטבת תשע"ה

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא המה גליונות "נועם שיה", והם אוצר שיחות דוברי תורה אמרים יקרים יוצאים מכאר מים חיים, שנאמרו לעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים החשובים דלייקוואד הגה"ח רבי שלמה ולמן פרידמן שליט"א אב"ד דק"ק סאנטוב, והדברים יוצאים מן הלב להשקות את בני ישראל, דברים נשנים מתוקים מדבש המלהיבים את הלבבות ומעוררים לתורת ה' ולעבודתו, אשרי לו שזכה להאיר ולהשפיע על אח"י הצמאים לזכר ה' ואני בתוכם שכבר דלית' מנהר הגדול הזה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הגליונות לפונדק אחד, ולהוציא ספר יפה ומפואר "נועם שיה", אשר יוצא לאור לרגל שמחת לבו בנשואי בנו החתן המופלג בתורו"ש נ"י, ובדאי יתקבל ספר נפלא זה ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל המבקשים את ה'.

הש"ח יהיה בעורו ויפוצו מעיינותיו חוצה, לגלות ולהאיר בקרב עמך ישראל את האור כי טוב, וזוכה להגדיל תורה ולהאדירה, וימשיך במפעליו הברוכים בעזר ותעצומות, מחיל אל חיל ילכו, בבריות נופא ונהורא מעליא, וירוה נחת דקדושה מכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת דקדושה, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

אברהם אלימלך בירדמן

הפצה:

1-718-384-1324

עריכה:

מכון אפריון לשלמות

לייקווד

9996511@gmail.com

משולחן הקוראים

בס"ד

כבוד חברי המכון
מזכי הרבים על ידי הגליון
בכל שבוע סיפור דבר תורה ורעיון
להרה"צ שלמה נמטייה אפריון
מזכי הרבים ברוב כישרון
מלפני ה' יתברך יהי רצון
שתמשיכו כך בחן הלשון
יתן ה' לכם תמיד וגם און
יציל אותכם מכל חטא ועוון
יגן עליכם מכל צער ויגון
ויתן לכל התורמים פרנסה והון
ולא ימוש התורה מפיהם עד דור אחרון
אמן כן יהי רצון

בהערכה ובתודה על הגליון "נועם שיח" המלא תוכן ועבודת ה'

נחום קגנוף
 נוה יעקב, ירושלים

מתוך דברי תורה ש"ק פרשת קרח תשע"ח

השבוע חל ה"שלישים" להסתלקותו של מרן גאב"ד מאטערסדארף הגה"צ רבי שמחה בונם בן הגה"צ רבי שמואל זצוק"ל (עהרענפעלד), שבישיבתו הקדושה גדלתי בשנות נעוריי (עוד בחיי אביו הגה"צ בעל "שם משמואל" זי"ע).

שמעתי מאת הגאון הגדול רבי ירוחם אלשין שליט"א, ראש ישיבת בית מדרש גבוה דלייקווד, שאמר ביטוי נפלא על מרן גאב"ד מאטערסדארף זצ"ל, לאחר הסתלקותו, וכך אמר:

לפני שנים רבות התקיימה אסיפה רבתית, בה השתתפו גדולי הדור ומנהיגיה, ובראשם הגאון הקדוש מרן בעל "חפץ חיים" זי"ע. באמצע האסיפה פנה ה"חפץ חיים" אל הגאון הגדול רבי אהרן קוטלר זצ"ל, ראש ישיבת בית מדרש גבוה דלייקווד - שהשתתף אף הוא באסיפה - ואמר בקול רם: ברצוני לשמוע מה אומר "דער קליינער רבי עקיבא איגר"...

ואמר הגאון רבי ירוחם שליט"א, שעתה בהסתלקותו של גאב"ד מאטערסדארף זצ"ל, אפשר לומר שנסתלק "א קליינער חתם סופר"...

במעמד יציקת בורות המקוה בבית מדרשנו (יום ב' לס' טהרה, כ"ח ניסן תשס"ד), זכינו להופעת הגאון רבי ירוחם אלשין שליט"א ראש ישיבת בית מדרש גבוה דלייקווד, ובתוך דבריו בעת "משא הכבוד" סיפר את הדבר הנפלא דלהלן:

בליל הסדר האחרון של מרן הגאון הגדול רבי אהרן קוטלר זצ"ל, זכיתי להיות מהנוכחים, ושמעתי ממנו דבר שלא שמעתי מעולם, וכך אמר:

ידוע שהגאון מווילנא זצ"ל נהג ללכת בגלות למקומות שלא הכירו אותו. פעם אחת הגיע לעיר קלעצק, ושם היה לו מקוה מיוחד שטבל עצמו בתוכה, ומקובל, שבדיוק באותו מקום שהיה מקוה זו, שם נבנה אח"כ הישיבה הקדושה בקלעצק, שהוא השורש של ישיבתינו הקדושה כאן בלייקווד!

נמצא, שמבצר התורה הגדול הזה - הישיבה הקדושה כאן בעיר התורה לייקווד - אשר אנו חוסים היום בצילו - יסודו ומקורו הוא ממקוה! - מקוה של הגאון זצ"ל! - וזה לנו לרמז, שהתורה יכולה להתקיים רק ע"י טהרה!!!...

